

F.eks. kan der ved større terrorattentater være brug for ekstra bloddonorer på hospitalerne eller frivilligt hjælpepersonale ved bomberamte og sammenstyrtede bygninger.

Svar (21/4 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som bekendt anmodede Politiets Efterretningstjeneste efter terrorhandlingerne i Madrid den 11. marts 2004 politikredsene om at tage kontakt til de sektorer og operatører mv., som er ansvarlige for infrastrukturelle knudepunkter som eksempelvis lufthavne, havne, færgefart, banegårde, broer, vandværker, elkraftværker mv. samt lokaliteter og faciliteter, hvor der typisk kan være større menneskemængder samlet såsom turistattraktioner, forlystelsesparker, koncertsteder, stadions og storcentre mv.

Formålet med politiets kontakt skulle være at sikre, at relevante personalegrupper blev instrueret om at udvise øget opmærksomhed omkring ethvert forhold af mistænkelig karakter. Politiet skulle i samme forbindelse tilbyde sin faglige vejledning og bistand i ethvert spørgsmål af sikkerhedsmæssig karakter med henblik på generelt at medvirke til at øge det generelle opmærksomhedsniveau hos de nævnte aktører.

Politiets Efterretningstjeneste tog samtidig – i forhold til fly-, tog- og færgefart – direkte kontakt med Statens Luftfartsvesen, DSB, Bane Danmark, Metro, Søfartsstyrelsen og Kystdirektoratet og fremkom i den forbindelse med anbefalinger af bl.a. samme karakter som ovenfor nævnt.

Generelt har det med det omtalte initiativ været Politiets Efterretningstjenestes sigte at bidrage til, at det samlede opmærksomhedsniveau i samfundet øges.

Politiets Efterretningstjeneste følger selvsagt løbende situationen med henblik på at sikre, at de relevante myndigheder kan tilpasse deres indsats, ligesom det indgår som et led i tjenestens bestræbelser på at anlægge en bredspektret indsats på terrorområdet at holde befolkningen orienteret om den generelle situation, herunder i form af initiativer af opmærksomhedsskabende karakter.

Spm. nr. S 3236

Til justitsministeren (14/4 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at pædofile kan konvertere en dom for sexovergreb mod børn og unge til sexologisk behandling og være på fri fod under behandlingen i stedet for at sidde i fængsel, eller vil ministeren tage initiativ til at ophæve denne mulighed?«

Begrundelse

Ekstra Bladet beskriver den 16. marts 2004 i artiklen »En hån mod sex-ofre«, hvortil der henvises, hvordan en 40-årig mand slap med tre måneders sexologisk behandling efter i over to år at have foregrebet sig på sin steddatter mindst 100 gange.

Siden 1997, hvor den daværende socialdemokratiske regering ændrede reglerne, har det været muligt at konvertere domme til sexologisk behandling, hvis overgrebene er foregået uden vold eller trussel om vold.

Det finder spørgeren forkert.

Meningen med at få en dom er efter spørgerens opfattelse, at ofret og dets pårørende kan se, at det er en reel straf. Det vil være udmærket, hvis det kan lade sig gøre at få den kriminelle ind på ret spor igennem behandling i fængslet. Men den pågældende skal ikke være på fri fod.

Spørgeren skal med spørgsmålet opfordre ministeren til at sikre, at en dom ikke kan ændres til en behandlingsdom på fri fod.

Svar (23/4 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ved lov nr. 274 af 15. april 1997 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg mv. (Samfundstjeneste og forstærket indsats mod seksualforbrydelser mv.) blev der som led i en forstærket indsats mod seksualforbrydere, navnlig seksualforbrydelser begået mod børn, iværksat en 3-årig forsøgsordning, hvorefter personer, der er dømt for seksualforbrydelser, i forbindelse med fuldbyrdelsen af deres straf kan indgå i to forskellige ordninger, hvor psykiatrisk-sexologisk behandling indgår som et centralt element for at forebygge tilbage-